

**RECOMANDĂRI ADOPTATE LA SEMINARUL REGIONAL AL UNESCO
PENTRU ȚĂRILE ASIEI CENTRALE ȘI ALE EUROPEI DE EST, ASUPRA
TRAFICULUI ILICIT, CARE S-A ȚINUT LA KESZTHELY, UNGARIA,
21-23 MARTIE 1993**

ÎN ATENȚIA STATELOR MEMBRE

1. Statele membre trebuie să depună eforturi de dezvoltare a cooperării regionale între serviciile lor de vamă, poliție și culturale, precum și între muzeele lor în scopul de a împiedica traficul ilicit de bunuri culturale. Mai ales statele participante la Acordul de la Plovdiv din 1986 trebuie să utilizeze activ dispozițiile.

2. Statele regiunii care nu au aderat încă la Convenția UNESCO privitoare la măsurile de luat pentru a interzice și a împiedica importul, exportul și transferul de proprietate ilicite, de bunuri culturale (1970) trebuie să facă imediat cele necesare pentru a-și depune adeviziunea.

3. Statele a căror situație nu este clară în ce privește convenția UNESCO, privind măsurile de luat pentru a interzice și a împiedica importul, exportul și transferul de proprietate ilicite de bunuri culturale (1970) pentru că ele urmează altui stat, trebuie să facă imediat cele necesare pentru a informa UNESCO de decizia lor referitoare la participarea lor la Convenție.

4. Statele trebuie să ia în considerare crearea unei baze de date regionale asupra obiectelor culturale importante. Accesul la această bază de date va fi restrâns.

5. Statele trebuie să utilizeze rețeaua INTERPOL făcând în așa fel încât pierderile să fie semnalate la sediul INTERPOL la Lyon (Franța) prin intermediul Biroului central național al țărilor membre ale INTERPOL.

6. Statele trebuie să stabilească o documentare corespunzătoare în ce privește obiectele culturale importante, și anume:

a. aplicând normele de documentare propuse de Comitetul internațional pentru documentare (CIDOC) al ICOM,

b. stabilind un inventar al bunurilor mobile provenind de la biserici,

c. incurajând personalul muzeelor să înregistreze obiectele prin încintări constând de exemplu în acordarea priorității în atribuirea de resurse destinate cercetării, celor care se achită de această sarcină în mod activ,

d. atunci când resursele sunt limitate, dând prioritate obiectelor cele mai importante ale patrimoniului cultural al țării considerate.

7. Statele trebuie să determine:

a. ce obiecte nu trebuie să părăsească țara,

b. ce obiecte trebuie să aibă o autorizare de export,

c. ce obiecte pot circula liber.

8. Expertii problemelor culturale (experții în muzeologie) trebuie să predea cursuri de formare (destinate învățării) la agenții serviciilor de vamă pentru a recunoaște obiectele culturale importante.

9. Statele trebuie să impună muzeelor să ia următoarele măsuri de securitate:

a. de a proceda periodic la verificarea pieselor de colecție care nu sunt expuse în muzee (inventar etc.). În lipsa acestor verificări este imposibil să se stabilească cu precizie în ce moment a dispărut un obiect sau altul,

b. de a aplica ca reguli interne de securitate în muzee și colecții publice (broaște, chei). Aceste reguli trebuie totdeauna să reflecte situația momentului

c. de a păstra la loc sigur obiectele de artă în curs de restaurare. În anumite cazuri nu se știe cine poate pătrunde în ateliere; sistemele de securitate (aparate electronice) nu se găsesc întotdeauna în aceste cazuri,

d. de a cerceta noi metode de marcare invizibilă și de neșters și de a le aplica în măsura posibilului, la toate obiectele de muzeu.

10. Statele trebuie să facă eforturi de a face în așa fel încât informațiile necesare asupra traficului ilicit de obiecte culturale să parvină la toate nivelurile serviciilor de poliție și vamă, mai ales la nivelul de detectare. În această privință, trebuie să fie puse în permanență în birourile vamelor afișe atractive, reprezentând categoriile de obiecte deosebit de importante.

11. Statele trebuie să ia măsuri pentru a controla șantierele arheologice, mai ales atunci când este vorba de antichități descoperite cu ocazia lucrărilor de construcții. Proiectele de construcție pe situri sensibile trebuie să fie supravegheate de arheologi.

12. Toate statele părți la Protocolul Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat (Convenția de la Haye) 1954 sunt invitate să facă astfel încât obiectele culturale ridicate de pe un teritoriu ocupat de către un alt stat parte la Convenție să fie semnalate și restituite autorităților din zona ocupată. Trebuie avertizați cetățenii lor că tranzacțiile făcute cu aceste obiecte sunt ilegale și că aceste obiecte trebuie să fie restituite.

13. Statele sunt invitate să ia măsuri pentru a încuraja protecția bunurilor culturale deținute de organele religioase:

a. încurajând într-un mod diplomatic bisericile să stabilească un inventar detaliat, însoțit de fotografii. Este sugerat ca demersurile să fie făcute după diverse sfaturi prin intermediul episcopului sau al omologului său la nivel de diocază

b. o dată cu demersurile făcute, provocând bisericile să organizeze în diocază o expoziție unică de obiecte culturale sau religioase și nelăsând aceste obiecte în bisericile de țară, nesupravegheate

c. încurajându-le să instaleze sisteme de alarmă, chiar de un tip rudimentar sau simplu, legate de poliție sau comisariat local

d. asigurând, prin seminarii, o informare asupra problemelor de conservare

e. recomandând bisericilor să facă astfel încât normele de documentare ale ICOM să fie aplicate cât mai mult posibil în țările care nu dispun de un sistem precis, modern sau informatizat, de înregistrare a datelor.

ÎN INTENȚIA UNESCO

14. UNESCO trebuie să încurajeze statele membre să dea prioritate documentării privind bunurile culturale mobile și stabilirii inventarelor, în colaborare cu ICOM (CIDOC) dacă are loc.

15. UNESCO trebuie să continue să încurajeze colaborarea între instituțiile posesoare de patrimoniu și serviciile de poliție din fiecare țară, pe plan regional și pe plan internațional.

16. UNESCO trebuie să ia măsuri, în colaborare cu ICOM (Comitetul internațional pentru securitate în muzee) în vederea lansării unui proiect vizând darea de sfaturi asupra măsurilor de securitate de aplicat în muzeele și galeriile etc. din țările membre care solicită astfel de sfaturi.

18. UNESCO trebuie să organizeze un seminar regional asupra problemelor juridice relative la restituirea bunurilor culturale ridicate din locul lor de origine în timpul perioadelor de război și ocupație militară.

ÎN INTENȚIA ICOM

19. ICOM trebuie să coopereze prin intermediul comitetelor internaționale competente, cu statele doritoare să obțină sfaturi asupra:

a. măsurilor de securitate ce trebuie luate contra furtului și catastrofelor naturale

b. documentarea asupra bunurilor culturale

c. formarea corespunzătoare în aceste domenii